

Oglaši, pripisana id.
tiskaju i raznjuju se na temelju
običnog cjenika ili po dogovoru.

Novi za predbroj, oglase id.
čiju se naputnicom ili polož-
nim post. štedionice u Beču
na administraciju lista u Pulu.

Kod naročnika valja točno oz-
načiti ime, prezime i naziv
poštne predprijava.

Tko list na vrieme ne prima,
zeka to javi odpravnosti u
otvorenem plamu, za koji se
ne plaća poštara, ako se izvana
napiše „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male sruvar, a neologa sve polkvar!“. Narodna poslovica.

Izlazi svakog petka i petka
u podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju,
nepotpisani netiskaju, a ne-
frankirani neprimaju.

Predplata sa poštarnom stojí:
12 K za obće,
6 K za sejake,
ili K 6—, odin 3— na
pol godine.

Izvan carevine više poštara.

Pojedini broj stoji 10 h. koli u
Puli, tali i izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici
Gjiva br. 5; te prima stranke
osim nedjelje i svetki svaki
od 11—12 sati prije podne.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stipeo Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Sjećajte se
Družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru

Položaj u Beču.

Prekućer smo s nekim zanimanjem čitali dva ponedjeljna lista, što onde izlaze svakoga ponедјeljka u jutro, dakle dva tjednika. Jedan hvali Poljake i njemacke katolike, što su u sjednici parlamentarne komisije desnice odlučno govorili za-stupnikom českim i zahtjevali od njih, da napuste ohište; da su česki zastupnici bili početkom tvrdi, ali da su se na svrsi umekšali, i molili, da njima se dade vremena dok se bude držala sliedeća sjednica za-stupničke kuće. Oni da će medju to oručiti svoje izbornike u Českoj. Položaj vlade Koerbera da se je znatno poboljšao, tako, da prije mjesec dva nebi nitko toga bio ni sanjao. Taj list vidi dakle sve u ru-zah. Drugi ponedjeljnik piše na uvođnom mjestu članak: „Koerber, tako neide da je!“ — pak već sam naslov kaže, da je posve protivnog mišenja od onoga, što ga ima prvi list. Pri-govora Koerberu, što je premešak, što nije dovoljno odlučan, što hoće još i sad da mirnim načinom, na-gadjanjem između stranaka, stvari-uredi. Tim načinom da neide, o tom da će je već svako uvjeriti mogao. Parlament da je pokazao, da nije sposoban za nikakav rad. Za narode da obstoji sreća samo u tom, da parlament prestane, da ga nebude. Narodi da moranu upravili na Nje-govo Veličanstvo jednodušnu molbu, da razpusti parlament, i da uzmě-

sam uzde države u ruke, drugimi rječi, da „neko doba“ absolutno vlađa. Narodi da će ga blagosloviti, ako to učini.

Vidi se iz članaka tih dviju tjed-nika, da je prvi na strani Koerbera, drugi proti njemu. Ali vidi se ta-kodjer, kolika raznjačnost vlada u javnom mnenju, kolika smetenost u razsudjivanju položaja. I ne možeš reći, tko ima pravo. Niko nezna da-nas, što će se sutra dogoditi.

Ni Koerber sam nezna, što bi i ako bi, a valjda niti nemože, valjda niti neima vlasti, da radi po svojem najboljem osvjeđenočenju.

Ponedjeljak bio je u Budapešti ministar-predsjednik Koerber, da iz-vjeti Njegovo Veličanstvo o položaju i da dobije naputke, što i kako ima u napred raditi.

Medju tim glasa se tajno, da česki zastupnici razpravljaju sa barem die-lom njemacke ljevice, kako bi se stvari uredile i kako možda druga parlamentarna većina stvorila. Go-vor se o tom, da bi se Česi zadovoljili, kad bi njim se dalo česko sveučilište u Brnu, neka obrtna škola, mislim u Plznu, te kad bi se opozvala nesretna Kindingerova provedbena naredba poslije ukinuća Badenijevih jezikovnih, čim bi se ponekle zadovoljilo i zahtjevnu futarnjeg českoga jezika u českih kotarji. Na prva dva zahtjeva da bi Njemci ljevičari lako prištali, na tretji teže.

Glavno pri tom u ostalom nebi bile te tri stvari, nego parlamen-tarna konstelacija, koja bi se s tim stvorila. Stvar nije nova. Već Badeni je želio, da se stvari druga parlam-entarna većina, u kojoj bi bili za-stupani Poljaci, Česi, liberalni Njemi ci i njemacki veleposjedi, a možda i Talijani i iz koje bi se zaključilo nje-macku katoličku stranku i po svoj

prilici klub Hrvata, Slovenaca i Ru-sina.

Pravo govoreć, za slučaj, da Česi nemisle ići do skrajnosti, pak rušiti obstojeće stanje i neznačući, što će mu slijediti; i za slučaj, da oni ra-čunaju još uvijek sa ovim parlamen-tom; oni posle izjave Poljaka, i na-ročito posle izjave i celoga veće više godišnjega držanja njemačke, kato-likice stranke, su skoro prisiljeni tako raditi. Oni su upravo izazivali pred-stavnike one poslije stranke; da se izjave, bili njim pomogli pobolj-sati jezikovne zakonske osnove, ali su ti predstavnici, sutili kao grob, i svojom šutnjom, pripoznali, da su upravo takovi Njemi — bar većina njih — kao i Njemci s lieve strane. Kad neće katočki Njemci, onda si Česi misle: Pomožimo se sa ostalimi Njemicima. Ostavljajući pri tom na stranu moralnost, koje ima i tako jako malo u politici, Česi bi učinili veliki grijeh i veliku krivicu Hrvatom, Slovencem i Rusinom, koji su bili ujek njihovi najbolji prijatelji, koji su ujek s njimi bar tako daleko sveučilište u Brnu, neka obrtna škola, mislim u Plznu, te kad bi se opozvala nesretna Kindingerova provedbena naredba poslije ukinuća Badenijevih jezikovnih, čim bi se ponekle zadovoljilo i zahtjevnu futarnjeg českoga jezika u českih kotarji. Na prva dva zahtjeva da bi Njemci ljevičari lako prištali, na tretji teže.

Glavno pri tom u ostalom nebi bile te tri stvari, nego parlamen-tarna konstelacija, koja bi se s tim stvorila. Stvar nije nova. Već Badeni je želio, da se stvari druga parlam-entarna većina, u kojoj bi bili za-stupani Poljaci, Česi, liberalni Njemi ci i njemacki veleposjedi, a možda i Talijani i iz koje bi se zaključilo nje-macku katoličku stranku i po svoj

je našanpan nekakav odgovor dopisniku iz Mošćenica, koji je u 21. broju „Naše Sloga“ pokazao svetu, kako se kod nas na komune vlađa i upravlja. Ta je od-govor stampan u Reke va Štamparije od

„Voće popela“, a doistine ta odgovor nije drugo, nego voće popela.

Ta je odgovor podpisao Petar Dešković sin našega za nevolju gla-vara. Čudnovato je, da se nijedan nije našaš, ki bi starega branil, nego — jušto sin Bože moj, ter se zna, da sin za oca mora onako pisat.

Va tem odgovore napisano je — to se već razume — da nije ništa istina ono, ča je neki dan „Sloga“ pisala. Ali to je laž, jer ono je sve istina, koja se ne da pobiti, kao ni sveto evandjele.

Petar piše, da se našemu glavaru nije grustilo izložit listine, a to je laž, kaž, kad mu se to nebi bilo grustilo, mo-re, bi to bio učinil još va septembru mjeseca lanskoga leta, kako mu to zakon nalaže a ovo vreme ča puli nas sedi na glavarskoj stolici, znate Piero, da ovo je proti volji velike većine ovega puka, zač puk hoće, da se zakon vrši.

Mi znamo, da bite rado, da vaš otac potiče onu lepu plaću još nekoliko let — ma zato će valjat da puk reče svoju.

Vi va vašem odgovore nadalje go-vore, da občina kastavčka nije obavila izbor kako to dopisnik želi za mošćeniku občini. Občina Kastav, je učinila i izložila liste na vreme, nego ako ram nije poznato, znajte sada, da proti izbornim listinam občine kastavčke, zloglasni Krstić — vaš prijatelj — je bil učinil re-kurs, pak občina ni kriva, da je ovaj rekurs ležal na kapetanatu nekoliko meseci, i zato dakako, izbori se nisu mogli obaviti. Dakle vidite Piero, da nije vaša prijatelja Krstića i družine, va kastavskoj občini bi se bili izbori na vreme obavili. Dakle ni ta vam ne valja.

A svetoga oteca papu Lava XIII., vi pustite na miru. Kako se more vaš brižan

DOPISL.

Mošćenice, 15. Maja 1900. Već od nekoliko dana, neki talijanski agitatori deje po Mošćenicima nekakove karti, va keh

Svetog pisma, a i s prijateljima je go-vorio samo o vjeri. Najviše su mu se svidjale poslanice apostola Pavla, koje je znao ne pamet u grčkom jeziku.

Grbić je umro u vrijeme, u koje se upravo otpočeo znanstveni njegov rad. U prvo je naime vrijeme svoga boravka u Tübingenu Grbić ispjevaо mnogo prigodnih pjesama (nadgrobnica pokojnim dru-govima u sveučilištu; nekoliko pjesama prigodom ženidbe vojvode Kristofora, ne-koliko kratkih epigrami za našlovne listove u knjigama, što su ih izdali njegovi dru-govi ili on sam itd.). Pjesme su ove sa-stavljene većim dijelom u grčkom (preko 250 elegijskih distih), a samo nekoliko njih u latinskom jeziku (oko 70 distih). Kako je Grbić pjevaо samo prigodne pjesme, nisu one ni od osobite pjesničke vrijednosti, ali iz njih raspoznamo jasno, da je sustavljaju njihov izvrsno poznavaju grčko i latinsko pjesništvo, jer u njima nema gotovo stiba, u kojem nas ne bi bar neslo podstjetio Homer ili drugoga kojeg pjesnika-velikana. Jos jasnije raza-zena, sva se dao na čitanje, izučavanje

krnjivnosti iz poslije dva njegova djela. Grbić je naime najradije prevodio i tumačio svojim djacima poučnu Heziodovu pjesmu „Djela i dani“ (koja je bila i Melanchthon osobito mila) i dinamički uz-višen Eshilovu tragediju „Okovani Pro-metej“. Kako je Grbić izučavanju ovih pjesama priklonio osobito mnogo ljubavi i potrošio mnogo vremena, stvorio je malo, po malo tumač k njima, kojemu su se djaci i prijatelji njegovii divili, pa su ga neprestano nagovarali, da ga stampa u posebnom izdanju. Grbić najzad nije mogao da odoli njihovu nagovaranju, te je po kraj svoga života, mjeseca veljače god. 1569., stampao u Basel oba tumača u posebnim izdanju s predgovorima i latinski prijevodom u prozi (on je prvi na latinski preveo Prometeja). Prijevodi su ovu i tumači imali veliku vrijednost u svoje vrijeme, pa ili još književne povijesti 18. vijeka spominju s osobitom polivalom. Dvije je godine nakon Grbićeve smrti (god. 1561.) stampan uzorni njegov latinski prijevod Aristejina grčkoga lista, u kojem biramo temeljito Grbićevu poznavanju grčke se pripovijeda o postanju Septugint.

neuki otac, merit z onakovun glavun? Pak znaje i to, da papa kad je jedanput izabran, kao takav, ostane do svoje smrti, a glavar se zbita samo za tri leta, pak ako nije po volje puka, onda se ga promeni. Mi znamo, da vam to ni po volje, ale ca cete no, tako ce puk, a glas puka — glas sina božjega. Zaludo vam je!

Nije istina ca vi pisete, da vas otac, naš glavar nima potrebe savjeta našeg meštra, jer kad bi to bilo tako, neki meštar hodi po više puti na dan na protestariju za sen ten, da je na občini neko školsko vice; zač za to blaženo školsko vice nima svaki dan posla, nego redko kada. Kad bi bil koji drugi glavar, tegu nebi bilo, zaš naš meštar ni raprezentant, ni nima oblasti od naše raprezentance hodi na občinu, nego tu oblast mu je dal sam vas otac glavar. A znate vi Piero, da glavar ne bi smel delat niš bez znanja raprezentance? Pak ako čemo jušto nu to, meštar je kod nas fu rešt, pak kao takov, nebi se imel zabadat naši posli, nego nastojati svoju školu.

A sada da govorimo malo za ti računi.

Vi pisete, da vaš otac glavar uzimlje kao sekretar 360 florini plaće. To je istina. Ali je istina i to, da ima još 150 florini na leto kao glavar i kaser, a to je s kupa 510 florini. Vrh toga ima 30 f. paušala, i još uzimlje 30 for. za nekakov školski paušal. Dakle svega s kupa imade mastnu plaću od 570 florini. Vidite, Piero, kada bite bil otel pravedno pisut, moral bite bil napisat celu plaću kuima, a ne samo da ima 360 f. kao sekretar. Ale ca niste učinili vi, činimo to mi, zač nam je stalo do istine, i zato, da začepimo usta onim, ki govore, da naš glavar nima nego 1 f. na dan plaće, zač kada to govore, lažu ca govore.

Istina je, da je vaš otac leta 1897. zel za 20 dana, ca je bil sa geometrom 50 florinti i. j. 2 f. 50 n. na dan; i znamo, da je stavil vi račun, da je istega leta 2 dni bil sa medigom kad je cepil kozice, i zato je zel 6 florinti, a znate, da ovo su malo preveć tuse zurnadi. Pa kad je tomu tako, vi kao občinski raprezentant, ki morate skrbet za dobro občine, moral bite bil oču reć: „Gajete čača! Vi imate lepu plaću od občine, pak bi dosta bilo, da za vaše zurnadi računate kako je pulin na navada, a ne pos. 2/50, i po 3 f.“ Vidite Piero, da ste ovako otetu rekali, sada bi ki fijori bil više našoj komunskoj kase.

Ovi računi za leto 1897. bili su dani raprezentante, da ih polvrdi, ali raprezentanca prije nego ih je potvrđila, činila ih je pročitat, i baš vi Piero ste im ih pročitali, i kake ste oni vi čitali, bilo je sve u redu, i raprezentanca ih je odo-

Najobilježnija je crta u Grbićevu značaju zahvalnost, što ju je svagda pokazivao svojim dobrovremenima. Kako je najviše toga dakako imao da zahvali Kamerariju, koji je uviđek sa živim zanimanjem pratilo njegovo napredovanje, Grbiću je bio vrijeme, što ga je proveo zajedno s Kamerarijem u Tübingenu, najugodnije u životu, a kad je Kamerarij otišao u Leipzig, revno je s njim dopisivao kod svake zgrade. I Kamerarij, koji je nadzirio svoga učenika, rado ga se kasnije sjecao i pišući život Melanchthonov (1566.) izrijekom spominje: Grbićevu zahvalnost, pa nastavljaju: „Ja ne držim ovu yrlinu Grbićevu (zahvalnost) za malenu, nego upravo za najveću, poglavito u ovom tako nezahvalnom vijeku. Njemu je bilo veoma mnogo stalo do postena života, pa je kod svake zgrade i savjetom i opomenom nastojao, da se i mladež privikne poštenju, jer je uvidjao, da je ono i bogu milo i korisno stalo do postena života, da je Grbić imao mnogo protivnika radi toga, što je upletao u svoja predavanja mnogo moćne pouke, a njemu se upravo to slike dalo.

brila. Pokle je komač prišlo na svetlo, da su... meštar — prav — palac — kega sada su... teh. računeh... one debela zurnadi, uživa... pas... meštar, a vrhu... loga... dobiva... još ke je vaš otac zel, i onih 34 f. 62 n. k. od komuna 60 florini paušala.

Nego kako je to delo po malo šlo, beci se mislu mogli na jedan put protu stvari sa raprezentanti goprili, pak su nam svii rekli — s kemi smo o temu goprili — da im ove stvari va račune nisu bile pročitane — a mi im lo verujemo, jer su posteni ljudi. Dakle Piero, kad je tomu tako, vi niste raprezentance sve račane točno, pročitali, nego ono, čemu ste mislili, da bi raprezentanca mogla prigovoriti, ste čitajuće priskočili, i tako ste dal svoj raprezentance rog za sveču... Bratio Moščenican! ca bile vi rekli na ovo?

Ca pak vi va vašem odgovore na dugu i široko pisete, da dokle smo bili z druženju sa Lovranom, da su, toliko i toliko neki uzimali za zurnade, mi Piero ne znamo, koliko je od svečeg loga istine. S tim vi spominjete i neke mrtve, a mrtvi se ne moru natati, da se brane proti vašemu napadaju. Dokle smo bili z druženju sa Lovranom, ove zadnje leta, vi ste bili naš raprezentanti, pak kada ste vi za sve te stvari znali, kako ih nabavljate va vašem pismu, zač niste onda tomu prigovorili? Vi mislite, da će vam ovo ca pomoći, ali verujte, da će juko malo. A znate Piero, da kada su ono bili izbori fdučijara za Bet, na 25. i 26. februara leta 1897., na mesto otca, vi ste predsjedali komisiji, a za ovo vam je platil vaš otac, naš glavar, 4 florini. Ova niste napisali vi va vašem odgovore, zač vam to meče račun, ale napisat čemo to mi, neka Moščenican spoznaju, kako se čine plaćat ljudi, ki se za njihove poglavare gojetu.

Vi govorite, da vaš otac ni nijednomu nikada platil ni solda za pisariju, nego našem meštru 34 f. 62 solda. A mi pitamo, zač je platil ni to, kada je raprezentance rekali, da će za plaću, kuima niste sam delat? Dragi Piero, 34 f. 62 s. nisu mačji kašalj.

Nadalje vi se hvalite va vašem foje, da vaš otac adicijonalni — koje mi žaljivo moramo dosta velike plaćat — čini doti iz Voloskoga po pošte, i zato da ne troši ni solda; dočim kad bi bil drugi glavar, da bi Šal sam po adicionale, i zato da bi zel svaki put 1 f. 50 sol. Ala Piero, ma ste smesau! Vidi se — da dugi brada, i ono ča sledi. Kada Vaš otac čini do adicijonale po pošte, zač nebi to i drugi glavar činil? Bogme poštuj je za svakoga, a ne samo za vašega otca. Ovakve bedarje morete govoriti onem ištem, ki vam još veruju, ali razumni ljudi ne.

Kad je pak Fortunato z Drogij posudil komuniti tri tisuće florini na lep interes od 6 po sto; sa ovimi beci učinila se je nova škola va Moščenicah, i kuća

Jože spod „Volte“ po dusu, ni mogao oni računi za leto 1898. odobril.

Nije nadalje istina, ca vi pisete, da kad bi koji drugi glavar bio, da bi se morale zurnadi plaćat onakove, kakove vi nabrajate, i da bi se našu občinu mužio i t. d. Kako ste mogli napisati ovakove bedarje? Ovo će vam svaki počten čovjek zameriti, a i vi si ovimi besedama ste puno poštene ljudi offendili, ki čete i dečaju pošteno za puk, pa kad bi vas ki za to na odgovornost pozval, eim bile to dokazali? Jušto ovako je Kršić pisoval, ma brižan sve, ca j-pisat, niš mu ne valja, a veruje Piero, da neće valjat ni vam, aš hvala Bogu, pak je progledal.

Toliko za danas — a drugi put ako Bog da bit ec više tegu. A vi Moščenican braćo! pazite komu budete zručiti gospodarslvo na našem komunu, zač ako dođu na komun ljudi, ki bi radio prije sebe pomoći nego drugomu, i ki bi radi od tega živel, onputa joli za nas. Občina ne smeti bili za nijednoga krava-muzara, a koko neki bez nje nije mogao živet, neka dela drugo delo, kako moramo i mi svi. Zberite, dakle za glavara čovjeka sposobnija i postena, ki će znati i htjeti delati za vas i vaše dobro, i ki će rabiti na občine va pismi i govorje vaš imili starci maternski zajik, a ne onako, kako naš glavar sada — talijanski, ki ni naš nego tuji. Pak još njegov sin ima obraza pisat, da se njegov otac drži starine. Treba da zato, ca piše talijanski. Ca je morda talijanski zajik naša starina? Kad su naši starici talijanski govorili? Ni kada!

A sada, vi mi draga braćo Moščenican, ostanite zdravo i veselo, i držite se korno. Ves pozdravlja Vaš brat Moščenican.

Vršnjan, 15. svibnja. — Pošao je — nema više kazališnog saptaoca, kojemu u zadnje vrieme nisu osobito evale ruže. Otkad je otišao za Motovun u prošlo subotu za kanoniku, dopratise ga za 20 koračaja od kuće neki Keko Aurelijan i bacica Nardini uz nesto dječurlije radoznale, da vidi, kako će mu o boku sjediti kuharica Giga. — Odianskom mansjonom Paraura, Visojan nije ništa izgubio. Njegovu pisaniju něćemo slediti, jer bi nas ponizilo. Nad onim strastima i slabocam znademo se bolje užidći, te, premda je slobodno procjenjivati svacići rad, nećemo se time da okristimo, nego čemo se samo osvrnuti na nekoje točke, izbjegavajuće osobnosti. Kroz dugi svoj boravak nije stekao ni najmanje popularnosti a ni osobitog slavljenja niti od onih, koji su se samo iz daljega slagali, kad bi se radi o osobitom političkim (da jednostavnije rečemo) stvarim. Nijedan Hrvat nije mu bio privržen, a sa istomiljenicima nije se slagao, jer je htio da bude uže povrh rode. Proslj je puk, obično lakše predobediti, ali on se time, nemože da pobavlji. Niti predstavam, koje je priredjivao (bio je saptaocem) pa niti pribavom nörog Šipka. Koje bi činio nositi za svaki obchod, nije postigao pričvršćeni, jer kao što su ga nekoj držali necim isim, drugi, koji su vidiđali dva prsa pred nosom, sažaljnim okom gledali. Stoji, da nekoja selascia niesu htjeli niti da im blagoslov i kuće, a pri sprovođenju njegove majke nije bilo jednog iz vama. Njegovi učenici bili su oni, koji nisu intulirali Hrvate, niti posipali crveće na župniku, na vrhovnu duhovnu osobu u Visnjaku. U potonje doba, kad je župnik poslio poboljšao, držao je, da ga može ignorirati, ali je Providnost drugovadije odredila, što bi bilo rekbi, zač i još nekim drugima, nedaleko Visnjaka. Sud, se Moto-vunci mogu zabavljati i teatrajim!

Grbić se nije uzdigao do veličine znamenitih svojih zemljaka Flacije, Vergerije, Stjepana Konzula i drugih: uzrok je tomu bilo njegovo siromaštvo za djetinjstvu i sto se dosta kosno počeo baviti naukom, ali i njegov, nam život i rad svjedoči, da je bio vrijedan sin svoje domovine, pa i on zasluzuje, da se, otmete već jednom zaboravi i da se opriješte, progovori o njegovim djelima. Istarsko bi se svenčestvo — a možda i koji od ostalih rodoljuba — najljepše odužilo usponi, vršnoga svoga zemljaka, kad bi užastostojalo, da se pronađe pouzdana vijest o godini njegova rođenja i o njegovu zavječaju, kojemu bez sumnje ne služi na smrt, te je kratko vrijeme nakon toga preminuo. Sljradan bude pokopan, a kod pogreba njegova bio je nazočan veliki njegov zemljak, Kopranin Petar Pavao Vergerije, (1498.—1566.), koji je javio smrt njegovu württemberskom vojvodu Kristoforu. Posmrtni je govor Grbiću govorio drug njegov i prijatelj Gjuro Liebler, profesor fizike i svećenistvu; ovaj je govor bio kasnije (tek god. 1614.) slampan i njemu treba da zahvalimo mnoge vijesti o Grbićevu životu i radu.

Grbić je ranо pstario i nakon smrti druge svoje žene neprestano se spremao

Opunovlašteni upraviteљi podružnice u Pazinu, dr. Dinko Trinajstić odv. u Pazinu, Ante Bartoš i Josip Grašić.

U nedjelju, dne 27. t. m. na 10 sati prije podne bili će glavna skupština pujske podružnice družbe sv. Cirila i Metoda za Istru sa običnim, dnevnim redom, na kojoj će se izabrat i zastupnika za matičnu glavnu skupštinu, koja će biti dne 31. t. m. u Opatiji. Svi članovi, i oni rodoljubi, koji se žele, upisati kao takovi, umoljeni su, da pristupe mnogo brojno k toj skupštini.

OGLAS!

Slavnom općinstvu u Opatiji i okolini čestim se njaviti, da sam dne 21. tek. mjeseca u Škrbičih — Zgrada Katinka — otvorila dućan rukotvorina (manifaktura).

Imadem na skladištu latka, vune nina i ostalih u moj posao spadajućih stvari najnovijeg ukusa, o čemu će se slavno općinstvo osvjeđiti, čim moju trgovinu posjeti, kome se i tolo preporučam.

Sa veleštovanjem

Karla ud. Marušić.

Županstvo občine Podgrad
dne 22. maja 1900.
St. 1065

VII

Stavbeni razglas.

Prezidanje in prizidanje pri kraljevskem poslopu na Staradi, u katerim se ima prirediti tudi šolska soba, oddalo se bode potem licitacije, ki se bode vršila

dne 5. junija 1900 od 9 do 11 ure
dopoludne na Staradi

onemu, ki bode stavili najugodnejšo ponudbo.

Vsa dela cenjena so na K 9089-02

Načrti, merila, proračun in pogoji so na uvid pri tem županstvu ob uradnih urah.

Župan:
Jenko.

Okraini cestni odbor Podgrad
dne 22. maja 1900.
St. 25.

Stavbeni razglas.

Preložitev okrajne ceste Podgrad-Trojane-Illirska Bistrica, pri Zaličih na istarsko-krajiški meji oddala se bode potem licitacije, ki se bode vršila

dne 5. junija 1900 od 3. do 5. ure
dopoludne u obč. pisarni u Podgradu
onemu, ki bode stavili najugodnejšo ponudbo.

Vsa dela cenjena so na K 6522.23
odnosno na K 6003-63.

Načrti, merila, proračun in pogoji so na uvid pri županstvu u Podgradu ob uradnih urah.

Predsednik:
Jenko.

Filijalka:

C. krt. priv. austro-čehoslovenskog kreditnoga zavoda
za trgovinu i obrt u Trstu.

Novci za uplaćivanja.

U vrijednostnih papirih na 4-dnevni odzak %

U pismili na ime uz 4-dnevni odzak %

Na pisma, koja se moraju izplati u zadanim pa-

prih austrijske vrijednosti; stupaju u krepnost nove

lakse, 27. septembra, 10., odnosno 23. oktobra

u Napoleonu na 30-dnevni odzak %

3-mjesečni > 27/100

U vrijednostnih papirih na 30-dnevni odzak %

U vrijednostnih papirih, %, na svaku svetu, u

Napoleonu bez kamata.

Doznačevanje:

na Beč, Prag, Peštu, Brnu, Lavov, Tropavu, Rieku, kao također za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradac, Sihin, Inomost, Cijelovec, Ljubljano, Lini, Olomouc, Reichenberg, Saaz i Solnograd bez troška.

Kupnja i prodaja vrednostnih diviza, kao također unovčenje kuponah proti odziku % provizije. Inkaso svih vrsti po najumjestojnijim uvjetima.

Predujmovi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente u Londonu, Parizu, Berlinu ili u drugim gradovima provizija po jake umjestojnijim uvjetima. — Kredita

pisma na kojig god grad.

Uložci u pohranu.

Primaju se u pohranu vrednostni papiri, zlatni ili arbarski novac, inozemski novac itd., po pogodbi.

Naša blagajna izplaćuje doznačnice talijanske ha-

rdne banke u talij. franki ili jako po dnevnom tečaju.

Na prodaju je

K U Ć A

u Puli,

..... Via Muzio br. 32.

Uvjeti prodaje dobivaju se u istoj kući.

Prsní čaj sa „Učke-Gore“.

Izvrstni domaći lijek proti kašlju, nahladu ili prsnom kataru, proti hrapavosti i promuklosti grla.

Cijena 25 novč.

Glavno sredstvo:

Ljekarna L. Ghersetich,
Volosko — Istra.

Dobiva se u svakoj ljekarnici.

POZIV
REDOVITU GLAVNU SKUPŠTINU

koja će se držati u občinskoj dvorani u Buzetu.
u ponedeljak dne 28. maja 1900.

u 10. ure prije podne.

Dnevni red:

1. Izvješće odbora.
2. Izvješće nadzorništva.
3. Potvrda računova za godinu 1899.
4. Izbor upravnog odbora za 2 godine.
5. O podupiranju dječjeg prijomočnog društva u Pazinu.
6. Inn predlozi.

U posljednjih 8 dana, prosto je svakomu pregledati račune izložene u društvenoj sobi.

Buzetsko društvo za štednju i zajmove.

BUZET, 15. svibnja 1900.

Rodoljubi! Kupujte samo Cirilo-Metodijske žigice!

Dobivaju se kod
A. Žnidarič, Via Sissano, 9 u Puli
na debelo i drobno.

Podpisani preporuča p. n. občinstvu u Puli, osobito pako veleč. gg. svećenicima, učiteljima itd. iz okolice
svoj krojački posao
na glavnom trgu (Foro) br. 6 u Puli,
u prvom katu.

U zalihi imade na izbor raznovrstne najmoderne tkanine za odijela, koja izvršuje točno po mjeri.

Anton Klement, krojački majstor.

Knjigotiskara i knjigovežnica

J. Krmphotić i drug.

U PULI

prima sve u knjigotiskarsko-knjigovežku struku spadajuće radnje
koje izvršuje brzo i ukusno.

Zaliha svih tiskanica za župne i občinske urede,
kao također pisačeg papira.

Preporuča se toplo rodoljubom u Istri i u drugih pokrajina.

Sve tiskanice

za štedovna i zajmovna društva u obče

preskrbljuje točno, brzo i jestino.
Opazuje se, da tiskara preskrbljuje sve tiskanice, koje se rabe, bez da bi joj to stranka naznačivala, to jest sve, što je za početak poslovanja potrebno; bilježuje također knjige itd.